போகனாதர் பூரண சோடச் சூத்திரம்

போகநாதர் பூரணை சோடச சூத்திரம்

௨9.6.'90 — 14.8.'90

உரையுடன் பரிசோதிக்கவும்.

23/3/91.

(1)

போகனாதர் பூரண
சோடச சூத்திரம்

போகநாதர் பூரணசோடச சூத்திரம்

முப்பாலுக்கு கப்பால் முதலான நிற்குணப்பாள் அப்பாள் வாலை அரிவீரால் - யெப்போதுந்தான் தனை நாநிற்குஞ் சகலருவான தென்றா மானைமுகென் காப்பா மறி.

முத்தியா மிடையின் னோடு
மூதறி சுளினை நாடிச்
சத்தியா மதியே பூரந்
தானது காச்சும் பூவாம்
பத்தியாம் வாலை யுப்புப்
பானுவாம் சுளினைச் சுண்ணஞ்
சித்தியாய் மமுரி கங்கை
சேறாக் காச்சல் நாலே
1//

நாலிரண் டாகும் பூவே
ரண்டதாங் கல்லுச் சுண்ணம்
பாலது வாலை யுப்புப்
பாறென்று அமுரி தானுஞ்
சீலமுஞ் சோட சத்தான்
செய்முறை வீரம் பூரம்
மாலது வெள்ளை சேர்வை
வாரேகு சமைய தாமே.
௨//

ஆமிந்த வளலை மூல
மறிகிலார்த் தேசத் தோர்கள்
நாமிந்த வளலை செய்யார்
தருவெண்ணான் நன்னைக் காணார்
ஒமிந்தச் சவுட்டு வித்தை
யுற்பன மறியார் வேறே
சாமிந்த உவற்பு லென்பார்
சவுக்காரஞ் செய்வார் பாரே. 3//

பாரப்பா உலக வாதி
படுகிற பாடு பாடு
ஆரப்பா ரவியு மிந்து
மாடிது சுளினை யொன்றில்
வேரப்பா வளலை நீக்கண்
வேதையா முப்புக் கூர்மை
வாமப்பா தேசந் தோறு
மாள்வது உவராங் காடே 4//

காடெல்லாஞ் சவுடே யல்லக்
குருவான குவைக் கேளு
நாடெல்லாம் நிலவுப் பானாக
வார்ச்சிய செல்வம் பொன்னாம
வீடெல்லாம் பொன்னே யாகும்
வேதையுங் கோடா கோடி
போடலாம் வளலை மூலம்
பொன்னடி சொல்லக் கேளே. 5//

கேளுநீ உள்ட்சா ரந்தான்
கெடியுவர்ப் பாறு பாறு
வாருநீவர் விந்து பச்சை
மதியுலர் பூவோ நாதம்
தானுநீ சவடு சேர்மன்
சுழினையின் னிடையேன் றொன்றாய்
வாருது பூமி நாதம்
வளர்கின்ற தேசங் காணே 6//

காணவே சொல்லக் கேளு
கயிலாச மேரின் தெக்குத்
தோணவே தெட்ச ணாயத்
சூழ்கின்ற தெக்கு வேலை
பூணவே கல்லார் மட்டில்ப்
பூவளர் நிலங்கள் சொல்வேன்
நாணவே கிட்டுணா தீத
மந்திமலைச் சார்பு யிந்தே 7//

யிந்திரன் மலையின் சார்பு
யிடபமா மேரின் சார்பு
மந்திர கிரியின் சார்பு
வளர்காசி நதியின் மேலம்
விந்துமா பருப தத்தும்
விளைவதாங் கேதா ரத்துஞ்
சுந்தரச் சுத்தி ரீகா
தோன்றிய அத்தி னாலே 8//

அத்தினா புரத்து மட்டில்
வளியப்புர மிகுமக் கத்சுங்
சித்திரமா பருப தத்துஞ்
சேரவே வங்கா ளத்தும்
குத்திரியாங் கொங்க ணத்து
குதுகிரிக் குச்சி லாதேசம்
வெத்திரி லாட தேசம்
விதத்தியா நிண்ணியங் கர்ண்ணம் ௯

கரண்டங் கெடப்பை நாடு
கலிங்கமாம் = மாங்கத் = துத்துங்
தர்பசிராங்கத தேசஞ் சயிந்த
மாபரு பதத்து
நிர்மயங் காவேரி நீராந
நர்திதியின் மேலு
சோளமாங் மருடங் கொல்லி
மலையோடு குமி தானே ௰

குமிமா மலைச்சுத் தெங்கும்
கோகளம் வைக்கை மேலம்
படிந்திப் பாண்டி நாட்டில்
பாருகீழ்க் கடல்மேல் பக்கம்
திடமுறு ராம ணாதநு
சேர்ந்திடும் மருந்தைத் திட்டு
வடிவளைத் தெலுங்கச் செட்டி
வளர்குடிச் சிலம்பி னோரே. 11

சிலம்பியோ விசைய ரேமன் /
சேரவே பரம்பைத் தேசர்
நலம்புகழ் பாண்டி வேந்தன்
சார்ந்திடுங் கோவ லர்கோர்
பலம்,பெறு கோசி கப்பெண
பாதகி பட்டாரிக் கண்ணே 12/

கண்ணகை ரெணி கோட்டாங்
காதலன் கம்பி யாளன்
திண்ணகை தெலுங்கச் செட்டி
திறகமாம் வளக்குக் கண்டோர்
விண்ணகை வடுகச் செட்டி
விருப்பதென் ரெங்க ணத்தார்
பெண்ணகைக் கிணங்கச் சூட்டும்
பெருங்கா வளகி லானே 13//

வடுகனையக் காசசுரு செட்டி.
வணித்தெனிந் நிலம் புவாரம்
வளவையைக் காச்சும் வாதி
வருநுரை வழித்த புவாரம்
வளையன் பூவே நாதம்
மாட்டிடச் சாரங் சாகும்
வளைலயிச் சேர்ந்த கம்பி
வளர்வெடி யப்புச் சாமே 14/

சாமப்பா சூடன் கண்டா
தணிக்கண்டா கட்டிப் போகும்
தாமப்பா பாரை யுப்புத்
தங்கிடுஞ் சீன ராசன்
சாமப்பா கெந்தூ ரந்தான்
சந்திரன் ஜுப்பைக் கண்டால்
சாமப்பா வெளிகா ரந்தான
தளங்கில வப்பி னாலே. 15

நிலவுப்பில் ரேஸ்கு சேர்ந்தால்
நேமிட்டனைக் கங்க ணர்ந்தான
சிலமதில்க் கரையா துப்புச்
சிவப்புக் கல்லுப் பாச்சுப்
பலகில வுட்பெல் லார்ந்தான
பளர்ந்துகில் வெளுக்கப் பார்குஸ்
குலநில வுப்ப றிந்துக்
கூறினாள் சத்தி தானே. 16

கூறிய சொல்லைத் தொட்டுக்
கோடான கோடி சித்தர்
தெரிந்தார் வாத சித்தி
தேசத்தோர் காண மாட்டார்
மீறினைக கண்ண னைக்கு
விருதுகை வளையாயிட் டுண்டு
பெருன்னா சிவயோ கர்க்குப்
பேணிக்கை காட்டி னாளே. 17

காட்டினான் வகிரி கொண்டு
கைய்முறை வளவை யாதி
கூட்டினான் நந்தி மூலர்
கொவங்கி நாத ருக்குஞ்
சூட்டினா னந்த னக்குஞ்
சார்ந்திட்டான் முப்பூ வண்ணம்
மூட்டினான் சோட சந்தான்
முடிந்தபின் போக றென்னே. 18//

போகமாம் விந்து நாதம்
தெம்புகச் பொன்னார் மன்னனாலும்
யேகமாங் காம நீரை
யிசைபஞ்ச கர்ண மாகி
வாகனாம் பெண்ணி னாகும்
வாய்த்தபொன் னிறம்போ லாமே
ஆகமாம் தொட்டு யேற
யடியுப்பு முடிவு வாமே 19//

பூவளர் பூமி நாதம்
பொனடி யான பூமி
நாவளம் வளவைப் பூமி
நாடியே பார்க்கும் போது
பாவளம் சிவது புவாய்ப்பி
பார்த்திடும் பாடு பாடு
கொவளம் வளவை யுப்புக்
கதிரவன் சுட்ட தீனே. 20//

நீறது கோடா கோடி
நினைத்திட்ட வித்தை கோடி
நீறிது நீறு முப்பே
நிலவப்புக் கோடி வித்தை
கூறிது சாத்திரங்கள்
கோடான கோடி வேதை
மீறிது சுண்ணஞ் சேர்ந்தால்
வேதைகள் கோடி தானே

௨௧॥

காணவே வளலை மார்கம்
கைமுறை யாகச் சொல்வேன்
பூணவே மும்மூன் றாகப்
புகழுமைப் பூவின் செய்கை
தோணவே மீனம் மேடந்
தொன்றுனா றிவரா காட்டில்
நாணவே பொலிவரம் பூவை
நயம்பெற வாரிக் கொள்ளே

௨௨॥

வாடுவாய் கல்மண் ணன்றி
மகத்தான சிவமாஞ் சுண்ணம்
தேடுவா யவர்தன் தேவி
திரிணசாரி உமிரிச் சாரி
நீறினை விகத்தும் போட்டு
நேசமாய் ரவியில் வைப்பாய்
பாரினி பொங்கி நிறும
நாளெல்லாம் பண்பாய் வாங்கே

௨௩॥

ஓங்குவாய் கருப்பில் வாமல்
விளம்பெறச் சத்தி கேளு
ஓங்குவோ யாதுவோகாப் பெண்
உமையின்ர் பழதா னொன்று
பாங்குடை துவர்ப்புக் காலதான்
பரிவுடன் றாரப் பூவடு
சாங்கமாய்க் கரைத்து நீரில்
சேர்ந்தபின் தெளிவி னாலே. உ௪

நாவனாளத் தெளிவை வாங்கி
நீலதோர் பாண்கா ஜன்னே
சீலமாய் ரவியில் வைப்பாய்
செந்நிற மாகு முப்பு
சொன்னாம் சாக்குக் கெல்லாங்
கருவைப்பும் பத்துக் கொண்டு
சீலமாக ஆடை நீறு
சூட்டுவாய் முப்பு வாமே. உரு

ஆமிந்த ஆதி முப்பு
அகாரமாற சிவமாஞ் சுண்ணாம்
நாமிந்த சிவத்துக் கப்பால்ச்
சந்திர சத்தி கேளு
வாமிந்த ஆதி தேறு
விளங்கிய பெண்டே யாகும்
நாமிந்தச் சத்தி முப்பு
நாட்டினேன் நிலவுப் பாமே. உ௬

வெல்லொளி குழம்பில் லாங்
உப்பிது படிகம் போல
உவர்க்காட்டில் கிட்டு சில்லாய்த்
திப்பில்லாக் கிட்டுப் பென்று
சாத்துவார் பெரியோ ரெல்லாம்
மப்பினிற் கரைத்து நன்றாய்
அருகாரத் தெளிந்த பின்னை
செப்பமாய்த் தெளிவை வாங்கிச்
சிறப்புடன் ரவியில் வையே. ௨7

வைத்திடக் கிட்டுப் பாகு
மகத்தான யிரதரச் சத்தி
பொத்திட புகையுமே கந்தான
புகையுரைந் திருந்த நிலங்
கைத்திட மருச ளாகும்
கருஞ்சண்ணாங் கூடும் போது
பெய்த்திட ரத்த மாகும்
மேவரச் சத்தி தானே. ௨௮

தானென்ற சத்தி பச்சை
சதாசிவன் தேவி யாகும்
வானென்ற ஆகா சத்துள்
மந்திரத் தாளே சிக்கி
கோனென்ற அரசன் தேவி
இனித்தனள் மஞ்சள் வாலை
காணென்ற தேகம் புக்கிக
கின்னிகை செப்புட் பூத்தாள் ௨௯

பூத்திட்ட பெண்ணா ளிக்குப்
புருஷனா முவற்பூ வைய்யா
சேர்த்திட்ட விந்தி னாலே
இயங்கினா ரிரவி சோமன்
மாத்திட்டாங் கன்னி தன்னால்
மான்றிடும் நாதம் நீறாங்
கொற்றிட்ட வுவர்ப்பூச் சாறாங்
கொட்டிட நாதம் நீரே. 30

நீறாகும் வொவ்வொன் றாலே
நிமிசத்தில்ப் பாரு பாரு
பாறாகு மிடைக லக்கும்
பட்சைமாம் பிங்க லக்கும்
மாறாகும் சுளிமு னைக்கு
ஆனந்தி யாம் ~~அ~~ காரம்
உவராகு முவர்ப்பூக் காரா
முயிர்சிவம் காரா மென்னே 31

யென்னவே யருவ னிக்கும்
யேகமாம் நந்தி பீடம்
மன்னனாய் மகார ராசன்
மவுனமாம் வளலை றெங்கள்
பொன்ன.தோ ரிரவி சோமன்
போதசட்சி கணந் தத்துள்
உன்னவே முலைப்பால் பச்சை
உண்டருள் புரிவோ ரென்றே

32

யென்றதோர் நந்தி சோதி
யிலகிற பழகக் கல்லாம்
நன்றதோர் ரடுக்குக் கல்லாம்
நாதநாம கல்சுண் ணாந்தான்
வென்றதோர் வெள்ளைக் கல்லை
விளங்கவே சுண்ணம் பண்ணி
அன்றதோர் ரப்பால் நீத்தி
ஆண்மு ரிதா னெட்டே. 33

எட்டதான் கற்சுண் ணாந்தான்
யேகமாம் படிதா னொன்று
விட்டதிலக் கரைத்துப் பின்பு
மேவுசத்திரையை யாண்/சொல.வென்
திட்டமாங் கல்நா தத்துச்
சிறிக்கியென் றன்ன பேதி
சிட்டமாய்ப் பழச்சாத் துள்ளே
தனிச்சத்தி யாகு முப்பே. 34

உப்பிது பலந்தா னொன்று
உறுகின்ற கல்சுப் பொன்று
செப்பினே னாருஞ் சொல்லார
தீர்க்கமாய் மூப்புச் சேர்க்க
வைப்பிது பொடித்துப் போட்டு
வாய்தனில் ஒரு மூழி
உப்பிது பட்பு மிக்குள்
ஞின்றிறப் புதைத்துப் போடே

35

போடவே திசைனாள்ச் சென்றால்ப்
புகள்பெறப் படுமப்பு
நாடவே துவாதி சத்தில்
நதுங்காம துப்பை வாங்கு
நீடவோ ரவியில் வைப்பாய்
நிசமாக்க நந்தி யப்பு
ஆடவே நாத நீரா
மறுபதும் கட்டு பாரே.

36

பாருநீ வகார மென்றால்ப்
பகரொன்றில்க் கோடி வித்தை
சேருநீ முப்பூ வாச்சாத்
திறமுடன் மும்மூன் றாச்சுக்
கோருநீ சத்தி யெட்டுக
கத்திடை வாமம் பாகம்
காருநீ பகலோன் நாலு
கடியதோர் சிவம தாமே.

37

சிவசத்தி பண்ணி ரண்டுரு
சேர்ந்திடு னாறாய்க் கண்டேன
சிவசத்தி பண்ணி ரண்டில்ச்
சேர்ந்தது நந்தி யப்பு
சிவசத்தி பண்ணி ரண்டுரு
சேர்ந்தை — கலைமின் னாகும்
சிவசத்தி பண்ணி ரண்டில்
சேர்ந்நந்தி யப்பு நாலே.

38

நாலான பூரணத்தின்
சோதியை நாட்டிய பின்பு
கோலான அரியட் டந்தான்
கதிரவர்க் கின்ன தாச்சு
மேலான ஒளிப்பா லுக்கின்
மேவியே வெளியு மாச்சுப்
பாலான விந்து நாதம்
பறையிட்டுஞ் சேரும் காலே. 39

காலொரு வாசும் பச்சை
காமனார் ரமுரி வாயினார்
காலொரு நாத விந்து
காதினில் நங்க வீரம்
காலொரு வாசிய் பூரம்
கரைத்திடும் கருவைப் பாரு
காலொரு வாசும் பச்சைத்
தலைவனைக் காண லாமே. 40

காணலாஞ் சக்கர ணாக்கால்க
காலொரு நவசா ரத்தால்
காணலாந் துரிசச் சுண்ணம்
கெங்காரச் சேன் ரேந்நிக்
காணலாஞ் சுண்ணக் ~~[illegible]~~
குகைதனிற் கட்டி யூதக்
காணலாம் குருவைக் கண்டு
களிக்கலா மொளிக்க லாமே. 41

ஒளிபெற வாசி யைத்தா
னுகந்தது சிவயோ கந்தான்
ஒளிபெறப் பூர ணத்தை
மேவினார்க் கவற்கே சித்தி
வெளிகெட வாதம் பார்த்து
மனங்கெட அலைய வேண்டாம்
தெளிமனை வபெறனோர்க் கெல்லாம்
ஆரியமுங் கிடைக்கு மென்றே. 42

யென்றதோர் துருசுச் சுண்ண
மெவருக்கும் வாயா தப்பா
அன்றவத் தீசர் சொன்ன
பூரணக சூத்தி ரத்தில்
நன்றதோர் சுண்ணத் துப்பு
நாட்டினார் கருத்தோ னாது
சென்றிட உவகப்புச் சத்தி
சாரமுந் தெரியா தென்னே. 43

யென்னவே பெரியோர்க் கய்யா
யிசைபெற யுரைகள் தோறும்
பின்னுமோர் சித்தர் கள்க்குத்
தெரியாமல் புதைத்தார்ப் பாரு
பொன்மகன் கொங்க ணர்க்காய்ப்
புமைப்பு வெளியில் போட்டேன்
தன்மகன் ஞானத்தன பத்தே
ளவற்கு சாத்தி னானே. 44

சாத்தினேன் நாதம் வாங்கச்
சடலம்பொன் னிறமாய் வேணும்
மாத்தினேன் விந்து வாங்க
மன்னவன் தேகம்பொன் போல்
ஆத்தினேன் மந்த தேகம்
மாகாது பொன்வா யாது
தோத்தினேன் வாலை நாதம்
சிவவிந்துக் கெவருமே மாமே. 45

ஆமென்றேன் மன்ன னுக்கு
மறுபது வயது மட்டும்
போமென்றேன் போயுக் காய்த்தால்ப்
போனது வினையு மாற்கம்
தாமென்றே நாத விந்து
தெவிண்ணா வேதுங் காணார்
நாமென்றே நூலைப் பார்த்து
பார்ப்பவர் நில்லோர் தாமே. 46

தாமக்கு ளத்தை விட்டுச்
சாத்துஞ்சீ க்கத்தைத் தேர்ந்து
வேமந்த நாதம் வாங்க
மேனியின் படியே பார்த்து
போமது கண்ட பொன்னும
பொனிச் சுண்ணம் வங்கஸ் குத்தில்
யேமமுங் காணா தென்று
மேங்குவோர் பின்பு தானே. 47

தாணிதை யறிந்து கொண்டு
சதிராக நாதம் வாங்கு
வாறுரு விந்து பச்சை
வாங்கவும் பொற்கா யந்தான்
பாறுரு பெண்கா மந்தான்
பகர்ந்திடப் பொற்கா யந்தான்
மேனியில் லக்கல் பெசகில்
வெங்கல மாகும் பொன்னே. 48//

பொன்னது பூமி யாகும்
பூமிதான் பொன்னான் நாதம
அண்ண லெசீ சீரே
யப்பனை அணைய லாகிந
தனியத் தமிர்தந் தியாரு
சாத்திழல் வாயிகா வாய்வாம
மின்னியம் ஆகா சந்தான
விந்தைனப் புகலுங் காலே. 49//

கோசுறு தலையுங் கண்டு
கருவுடன் இருவைச் செய்ய
மேசுறு பூமி நாதம்
வானை = வாதர் வர்க் காபுகுள்
பாலவெள்ளை சிவமாரு சத்தி
பறையெறு மனக்காட் டுகளின்
சேறுறும் தெகக் கல்லுச
சிவானந்தி யாகு வானே 50//

வானூறு சூட னொன்று
வாருதி உப்ப தொன்று
கனிது கல்லில் நாதம்
கவரிது அன்ன பேதி

உழனுது மகுரி மந்திரமு
சூரியின் பூவா சூத்தே.

51 //

சோடச சூத்திரம் முற்றும்

திருஞான சூத்திரை துணை

குமரன் துணை.

இக்கணப்பொழுது, வேறுஇனவகை சேர்ந்து
பத்திரிகைகளை சேர்த்துள்ள அச்சுக்கு விடுங்கள்

இந்திரா

~~?/12/97~~
8/12/97
தி. நகர்